

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOŽEF GODINA C. M., DOMŽALE-GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

Tri velike prireditve Katoliške akcije

EVHARISTIČNI KONGRES

Kamnik

25. junija

za župnije:

Kamnik
Gozd
Komenda
Mekinje
Nevlje
Stranje
Uranja peč
Šmarca podruž.

Domžale

2. julija

za župnije:

Domžale
Dob
Ihan
Homec
Mengeš
Rova
Vodice

Šmartno v Tuh.

23. julija

za župnije:

Šmartno
v Tuhinju
Motnik
Špitalič
Sela
Zgornji
Tuhinj

Na predvečer posameznih kongresov se bo v vseh cerkvah tistih župnij, za katere se vrši drugi dan kongres, slovesno zvonilo. Verniki naj sv. obhajilo prejmejo že zjutraj v svojih domačih cerkvah. Slovesnega evharističnega obhoda

se udeležijo posamezne župnije z banderi in društvenimi zastavami. V obhodu gre vsaka župnija zase, le narodne noše iz vseh župnij skupaj (nekoliko pred Najsvetejšim). Točen spored se bo oznanil s posebnimi letaki. (Glej str. 2!)

Vsi na evharistične kongrese!

Pomen letošnjih evharističnih prireditvev je še posebno velik. To so naše edine večje prireditve. V okraju ne bo nobenih drugih več. Zato se jih udeležimo vsi, prav vsi. Javno in veličastno manifestirajmo z njimi svoje katoliško prepričanje, vero v Boga — Odrešenika, pripadnost k vesoljni katoliški Cerkvi, k veri naših davnih dedov! To kar bomo očitovali na zunaj, bomo poglobili v nas samih, zato naj bodo naše evharistične prireditve prilike, ob katerih bomo zajeli vso poživljajočo nadnaravno moč za pravo krščansko osebno, družinsko in javno življenje. Sv. Evharistija naj nas krepča v trpljenju in naj nam bo poroštvo naše zmage!

Evharistija

K našim evharističnim prireditvam.

Z velikim veseljem smo brali v zadnji številki »Našega lista«, da bodo v kamniški dekaniji »letos tri velike evharistične prireditve.« Hvala Bogu! Tako je prav. Presveta Evharistija naj bo središče in izhodišče apostolskega versko prenovitvenega dela in prizadevanja naše »Katoliške akcije«! Po božji naredbi je namreč v Novi zavezi, po Odrešenikovem prihodu na svet, presveto Rešnje Telo ali evharistija sonce in duša verskega življenja. — Evharistija! To ime je grško in pomeni po naše milost, sladkost, zahvalo. Beseda je povzeta iz svetopisemskega poročila v grškem jeziku. »Potem je vzjel kruh, se zahvalil,« (grško »evharistêsas«), ga razlomil, jim ga dal in rekel: »To je moje telo, ki se za vas daje; to delajte v moj spomin.« (Luk 22, 19). »Presveta Evharistija je v Cerkvi živeči Kristus, ki v sveti skrivnosti pod podobama kruha in vina povečuje troedinega Boga in zaslužene milosti podeljuje vernikom.«

»Skrivnost presvete Evharistije je Jezus Kristus postavil:

I. da bi bil tudi kot človek vedno pričujoč med nami. (Kot Bog je Jezus Kristus, povsod pričujoč, a naš Odrešenik je kot Bog in človek; zato hoče bivati v svoji Cerkvi tudi kot človek.)

II. da bi se pri sveti maši neprenehoma za nas daroval nebeškemu Očetu.

III. da bi bil v svetem obhajilu naša dušna hrana.« (Pečjak, n. n. m.) »Presveta Evharistija kot predmet češčenja in kot dušno hrano vernikov navadno imenujemo presveto Rešnje Telo.« »V presveti Evharistiji biva resnično, stvarno in podstatno sam Jezus Kristus, in sicer s telesom in krvjo, z dušo in božanstvom.« — »Ta nauk nam razodeva 1. sveto pismo, 2. soglasna vera vse

Cerkve.« (Pečjak, n. n. m.) — »S posvetitvijo se podstat kruha in vina izpremeni v Jezusovo telo in kri in ostaneta le podobi kruha in vina.« — »Pod vsako podobo in vsakim njenim delom je pričujoč celi Jezus Kristus, to je, kot Bog in človek.« »Jezus Kristus ostane pričujoč pod podobama kruha in vina, dokler se podobi ne izpremenita.« — Presveti Evharistiji gre najvišje češčenje, to je, moramo jo moliti. Molimo jo zavoljo veličastva božje narave, ki jo ima pričujoči Jezus Kristus.« — »Nauk o presveti Evharistiji je skrivnost, ki je tudi po razodetju ne moremo popolnoma razumeti.« (Pečjak, s. d., str. 113, 117 118).

Namenoma sem navedel nekaj stavkov iz versko znanstvene knjige našega odličnega veroučitelja dr. Gregorija Pečjaka, da se razvidi velikanški pomen presvete Evharistije za versko življenje. Saj je ona daritev, (v sv. maši) najvišje bogoslužno opravilo, najpopolnejši izraz bogočastja; dalje je kot sv. obhajilo naša duhovna hrana, ki nas posvečuje v čudoviti izmeri; po presv. Evharistiji je končno Večni med nami kot gost, Emanuel — z nami Bog.« Presv. Evharistija ima pa tudi družabni ali socialni pomen, ona je vez edinosti in ljubezni med verniki; zato je pa prav, da se prirejajo evharistični shodi ali kongresi, da se tako poudari tudi ta pomen. Praznik sv. Rešnjega Telesa in slovesni obhod ali procesija na ta dan izražata namreč v prvi vrsti veselje in hvaležnost sv. Cerkve ter zahvalo za ustanovitev tega najsv. zakramenta; deloma se poudarja tudi Kristusovo zmagoslavje. Na evharističnih shodih se pa obravnavajo važna sodobna verska vprašanja v zvezi s presveto Evharistijo; recimo, kako poživiti versko prepričanje o tej skrivnosti, kako dvigniti med ljudsvom češčenje presv. Rešnjega Telesa, kako pridobiti mladino za pogosto sv. obhajilo, kako moške vsaj za mesečno sv. obhajilo.

Evharistični shodi združujejo vernike različnih poklicev in družabnih položajev za skupne vzvišene vzore in namene: skupno, soglasno izpričujejo vsi živo vero v to čudovito skrivnost, ki je največja in najgloblja zraven skrivnosti o presveti Trojici. Pri tem se medsebojno potrjujemo v veri, ki je tem bolj potrebna, čim slabotnejši, čim bolj nepopolni so naši čuti. Skupno se vadijo v zveličavnem upanju in zaupanju; skupno delajo načrte za apostolsko delo, vneajo se tudi za žrtve in zatajevanje, za junaško potrpljenje v nadlogah in stiskah življenja na tej borni zemlji za časa bojev in preizkušenj; skupno, v bratovski in sestrski vzajemnosti, se tudi vneajo v sveti gorečnosti ter v navdušeni ljubezni do božjega Zveličarja in do njegove ustanove: svete katoliške Cerkve. — Kar so duhovne vaje, domači misijoni, eksercicije, za posamezne vernike, to so katoliški shodi, zlasti evharistične prireditve, za skupnost, za družabno očitno življenje. Saj je presv. Evharistija vir medsebojne ljubezni.

P. E. B.

DOMŽALE

Spored evharističnega dneva

v Domžalah v nedeljo 2. julija 1933 na prostem pri kapelici na Goričici.

- 1.) Ob 9. se prenese Najsvetejše iz cerkve.
 - 2.) Govor: g. A. Pohar: O presv. Evharistiji.
 - 3.) Sv. maša pred Najsvetejšim.
 - 4.) Evharistični kongres.
Govorita: Dekan M. Rihar in I. Košmerlj.
 - 5.) Procesija z Najsvetejšim.
Pri blagoslovu se poje: V zakramentu vse sladkosti, za sklep pesem »Povsod Boga« in »Češčena bodi o Kraljica.«
- NB.: Skušnja za petje ob 8. — (Neposredno pred začetkom slavnosti.)

Veliko zborovanje ženâ v Ljubljani

v veliki dvorani hotela Union
v nedeljo dne 11. junija ob 4 pop.

Tudi iz naših krajev se bodo žene in dekleta v velikem številu udeležile te veličastne ženske manifestacije v Ljubljani! Udeleženke pridejo ali z vlakom (prvi popoldanski kamniški vlak, ki pelje iz Kamnika ob 3/4 3 je še pravočasen), s posebnimi avtomobili in kolesi.

Evharistični kongres v Kamniku

Spored proslave v nedeljo 25. junija 1933.

Udeležile se bodo sledeče župnije: Gozd, Komenda, Mekinje, Nevlje, Stranje, Tunice, Vranja peč, homška podružnica Šmarca, Kamnik.

Na predvečer po vseh župnijah slovesno zvonjenje. Pri tridnevnic na č. presv. Srcu Jezusovemu se moli vsak dan en očenaš in zdrava Marija za srečen izid proslave.

Sv. obhajilo naj prejmejo verniki ta dan zjutraj ali že preje ob tridnevnic na č. Srcu Jezusovemu v lastni župniji.

Iz vseh župnij naj prinesejo bandera in zastave. Ob 9. uri bo samo za moše iz imenovanih župnij evharistični govor v župni cerkvi na Šutni, ob istem času samo za fante iz imenovanih župnij na Malem gradu, ravno tako samo za žene v samostanski cerkvi in samo za dekleta v cerkvi na Žalah. Po teh govorih se zberejo vsi — moše, fantje, žene, dekleta in tudi otroci na trgu pred Kamniškim domom, kjer bo ob 10. sv. maša. Po sv. maši evharistični govor in posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, nato procesija s sv. Rešnjim Telesom, pri kateri se razvrste vse župnije vsaka za svojim bande-

rom v istem vrstnem redu kot so našteje zgoraj. Za vsakim banderom pojdejo najprej otroci, nato moški (moše in fantje), ki niso v organizacijah. Za njimi cerkvene organizacije z zastavami.

Pri sv. maši in ob sklepu bo skupno petje, pri procesiji naj vsaka župnija zase oskrbi petje in glasno molitev. Procesija se konča pri župni cerkvi, kjer bo blagoslov in pesem »Povsod Boga«, nato razhod.

V župni cerkvi v Kamniku bo popoldne ob 4. molitvena ura in pete litanije presv. Srca Jezusovega, po drugih župnijah bodo določili in označili uro popoldanske službe božje gg. župniki vsak za svojo župnijo.

Podrobna navodila bodo izdana na posebnih letakih, ki jih bomo pravočasno razdelili po vseh prizadetih župnijah.

Pripravite se povsodi, da bo dan 25. junija, ko bo ob enem slovesno praznovanje praznika presv. Srca Jezusovega, prinesel našemu evharističnemu Kralju dostojno počestitev in zadoščenje, vernikom pa duhovnega veselja in navdušenja za Kristusa in njegovo kraljestvo.

Cerkev, družina in država

Iz okrožnice sv. očeta Pija XI. o krščanski vzgoji mladine. (Nadaljevanje.)

Splošno je potem pravica in dolžnost države, da po zahtevah zdrave pameti in prave vere ščiti versko in moralno vzgojo mladine z zavračanjem vseh njej nasprotnih javnih pojavov.

Glede na skupno blaginjo pa je glavna naloga države, da tudi sama na različne načine pospešuje vzgojo in izobrazbo mladine. Predvsem in namenoma tako, da odobrava in podpira podjetnost in delo Cerkve in družine, ki ima, kakor kaže zgodovina in izkušnja, tako lepe uspehe; potem tako, da to delo, kjer samo po sebi ne more vsega, dopolnjuje s pomočjo tudi lastnih šol in zavodov; kajti bolj kot kdo drugi je država preskrbljena s sredstvi, ki so ji dana na razpolago za skupne potrebe, in prav je, če se jih poslužuje v korist onih, od katerih se ji skupaj stekajo.

Tudi sme država zahtevati in skrbeti za to, da si državljani pridobijo potrebno znanje o svojih državljan-skih in narodnih dolžnostih in gotovo mero umske, nravne in telesne izobrazbe, ki je glede na sedanje časovne razmere v svrhu skupne blaginje zares potrebna.

Jasno pa je, da mora država pri vsem tem pospeševanju javne in za-

sebne vzgoje in izobrazbe spoštovati prirodne pravice Cerkve in družine, ki jih imata do krščanske vzgoje; poleg tega se mora držati stroge delivne pravičnosti. Zato pa je krivičen in nedopusten vsak vzgojni in šolski monopol, ki hoče družine fizično ali pa moralno prisiliti, da pošiljajo svoje otroke v državne šole proti zahtevam svoje krščanske vesti ali proti svojim zakonitim željam.

Vsa ta načela pa nikakor ne jemljejo državi pravice, da bi za pravilno državno upravo in za obrambo notranjega in zunanjega miru — za te v svrhu skupne blaginje tako potrebne naloge, ki zahtevajo tudi posebne sposobnosti in posebno pripravo — ne smela ustanavljati in voditi šol, ki nudijo pripravo za nekatere njene urade, posebej še za vojaško službo, ako pri tem zares pazi, da ne krši svojih pravic Cerkve in družine. Nikakor ni odveč, da tu na to točko posebej opozarjamo. Zakaj v naših časih (v katerih se bohotno širi pretiran in napačen nacionalizem, ki je sovražnik pravega miru in napredka) se čestokrat prekoračijo prave meje, ko se na vojaški način urejuje tako imenovana fizična vzgoja fantov.

(Dalje prihodnjč.)

1933

JUNIJ

30 dni

Hrv. = Lipanj; Srb. = Junije; Češk. = Cerven; Polj. = Czerwiec; Rusk. = Jun'

1	C. Fortunat, sp.; Kuno	
2	P. Marcellin, muč.	
3	S. Pavla, devica	
4	N. Binkošti	Jan 14, 23-31
5	P. Binkoštni ponedelj.	Jan 3, 16-21
6	T. Norbert, škof	
7	S. Kvatre; Robert, op.	
8	C. Medard, škof	
9	P. Primož in Felicijan	
10	S. Margareta, kralj.	
11	N. 1. pob., Sv. Trojica	Mt 28, 18-20
12	P. Janez F.; Leon III.	Lk 6, 36-42
13	T. Anton Padov., sp.	
14	S. Bazilij, c. uč.; Elizelj	
15	C. Sv. Rešnje Telo	Jan 6, 56-59
16	P. Jošt, op.; Jolanda	
17	S. Adolf; Nikander	
18	N. 2. pobinkoštna	Lk 14, 16-24
19	P. Julijana Falk., dev.	
20	T. Silverij, papež	
21	S. Alojzij, spozn.	
22	C. Ahacij, Pavlin Nol.	Jan 19, 31-35
23	P. Srce Jezusovo	
24	S. Kres; Rojstvo Jan.	
25	N. 3. pobinkoštna	Lk 15, 1-10
26	P. Janez in Pavel, m.	
27	T. Hema, vdova	
28	S. Irenej, škof, muč.	
29	C. Peter in Pavel, ap.	Mt 16, 13-19
30	P. Spomin sv. Pavla	

Iz bogastva maše

Binkoštna nedelja: Posveti, prosimo te, Gospod, prinesene darove in očisti naša srca z razsvetljenjem Svetega Duha.

Binkoštni ponedeljek: Milostno posveti te darove, prosimo te, Gospod: sprejmi to duhovno daritev in nas same naredi sebi v večer dar.

Presveta Trojica: Posveti ta dar prosimo te, Gospod, naš Bog, ko kličemo tvoje sveto ime, in po njem dopolni nas same tebi v večer dar.

Presveto Rešnje Telo: Prosimo te, Gospod, podeli milostno svoji Cerkvi darove edinosti in miru, ki jih prineseni darovi skrivnostno predstavljajo.

Nedelja v osmini presv. R. T.: Naj nas očisti ta dar, ki ga posvečujemo tebi, Gospod, in dan za dnem naj nas nagiba, da bomo živeli in delali kakor v nebesih.

Presveto Srce Jezusovo: Glej na neizrekljivo ljubezen svojega ljubljene Sina, prosimo te, Gospod, in daj, da bo to, kar darujemo, tebi prijeten dar in sprava za naše grehe.

Rojstvo sv. Janeza Krstnika: Tvoj oltar pokrivamo z darovi, o Gospod, in obhajamo s častjo, kakor se spodobi, rojstvo onega, ki je oznanjal Odršenika sveta, da pride in ga pokazal, ko je prišel, našega Gospoda Jezusa Kristusa, tvojega Sina.

Tretja pobinkoštna: Ozri se, Gospod, na darove Cerkve, ki te ponižno prosi, in daj, naj prejem darov vernike neprenehoma posvečuje v njih zveličanje.

Sveti Peter in Pavel: Darove, ki ti jih prinašamo in posvečujemo, naj spremlja molitev apostolov, o Gospod: da nam po njej podeliš očiščnje in varstvo.

Z našega razgledišča

KAMNIK. Prvo sv. obhajilo otrok dekliške šole bo v nedeljo 11. junija ob ½8. uri v župni cerkvi. Dečki pa so imeli prvo sv. obhajilo zadnji dan majnika. Bog ohrani na priprošnje Brezmadežne njihovo nedolžnost! — Na kvaterno nedeljo 11. junija bo pri sv. Primožu duhovno opravilo zjutraj ob 6. in ob 10. Tudi na predvečer je pridiga, litanije in spovedovanje. Ob enem je pri vseh opraviilih darovanje za cerkev. Na praznik sv. Petra in Pavla pa bo sv. maša v cerkvi sv. Petra nad sv. Primožem.

GROBLJE. Šmarniška pobožnost se je letos zaključila (kakor lani) brez običajne procesije s kipom Matere božje po samostanskem vrtu. Po govoru so bile pete litanije in zahvalna pesem. — V nedeljo 28. junija je obiskala Groblje dekliška Marijina družba iz Križ pri Trziču (68 članic). Dopoldne so obiskale Mengeš in Homec, popoldne pa Groblje, Kamnik in Komendo. Vozile so se na dveh večjih avtobusih in enem navadnem avtomobilu. Drugače moker majnik je bil to nedeljo lep in sončen.

DOB. Na Količevem, v tovarni Bonač sta se dne 11. maja opoldne ponesrečila Korošec Anton in Pirnat Miha. Čistila sta stroj, pri katerem je bil valjar, težak ca. 700 kg, dvignjen in z vrvo privezan. Ko sta imela opravila v koritu s čiščenjem, se je iz neznanega vzroka odtrgala vrv, da je en del valjarja pritisnil v koritu Korošca čez srednji del telesa. Pirnata je le malo oplazil. Korošec je v strašnih bolečinah moral čakati preščišnjen od težkega valjarja tako dolgo, da so valjar dvignili in nezavestnega Korošca vzeli iz korita.

Janez Langerholz:

Za denarjem

(Nadaljevanje.)

»John!« — tako je tovariš Frank prekrstil po ameriško nekdanjega kranjskega Janeza Dobravca, »John, kaj pa ti je?«

»Pusti me!«

»O, saj vem, kaj ti je. Bolan si.«

»Pusti me, pravim!«

»Bolan si. Prazniki te bole. Domače neumnosti ti še vedno begajo glavo.«

»Tak pusti me, pravim!«

»Kakor hočeš. Ampak mož nisi in nikdar ne boš. Mevža, ki se mu toži po klobasah, po plešu in po kolaču!«

»Frank daj mi mir!«

»Pusti ga no,« so se norčevali vmes tovariši Tone in drugi, »pusti ga, mu bo že odleglo. Ni vsak iz takega lesa, kakor si ti.«

France je nekaj zamrmral. Poslušal ga ni nihče, razumel pa tudi ne. In je bilo bolj prav tako. Sicer bi bila mesto dokazov morda govorila pest, mogoče bi bila tekla celo kri. In še to in ono.

Leto za letom se je domotožje ohlajalo in čim bolj je dvom razjedal Dobravčevo dušo, tem manj je pogrešal božičnega kadila in svetonočnih jaselc, tem manj mu je pozvanjal po ušesih velikonočni zvon, tem manj ga je motila šmarnišna pesem. Čudno,

Oba je kmalu prišel iskat rešilni avto iz Ljubljane in jih odpeljal v bolnico. Pirnat se je vrnil takoj drugi dan. Korošec je pa ostal v bolnici, ker ima pohabljeno hrbtenico in prežeto vse drobovje v trebuhu. Zdravniki v začetku niso imeli upanja, da bo ostal pri življenju. Zadnjič se mu je stanje izboljšalo in je upanje, da ostane pri življenju. Bati se je, da ne bo mogel hoditi. Korošec Anton se je v bolnici poročil, ker je nesreča preprečila poroko doma. — Poljske pridelke od Količevega, mimo Doba in Čemšenika do Prevoj je znatno poškodovala toča 15. maja zjutraj ob 5. uri. Najbolj se je poznalo rži, katero je na nekaterih njivah kar požela in so jo nekaj morali pokositi. Škodo so trpeli tudi drugi poljski pridelki, vendar so se obrasli. Sreča je bila, da je toča potokla le ozek pas. Ta dan so vsled velikih nalivov vode narasle čez mero za ta čas.

V Dobo je bil 23. maja požar ob 9. uri zvečer. Pogorel je hlev in vezani kozolec Cerar Janezu. Kako je požar nastal, se ne ve. Baje je bilo podtaknjeno. Gasilna društva iz Doba, Vira in Radomelj so rešila sosednja poslopja, da niso postali nesrečni še sosedje. — Vas Podrečje v občini Vir je bila 27. maja vsa pod vodo. Vsled neprestanega deževja je narasla Rača tako, da kaj takega ne pomnijo niti stari ljudje. Poplavila je polja in travnike od vasi Krtina do izliva v Bistrico, ki je obetalo lep pridelek. Napravila je veliko škodo na polju in v vasi. Posestniki obupani in nevoljni hodijo gledat svoje umazane travnike in njive ter se vprašujejo, ali res ni nobene pomoči proti takim katastrofam! Pomagano bi bilo, ako bi se potokova struga očistila in napravili nasipi na bregu. Seveda sami ne morejo vsega storiti. Vendar bi pa bili pripravljeni pomagati, ako

kako se človek polagoma, da niti ne sluti ne, odtuji Bogu in vsemu, kar je božjega, kako se odteguje vsakemu vplivu vere in verskega življenja, zraven pa slovesno zatrjuje, da je v njim toliko moža, da mu ne more škodovati ne družba ne knjiga ne časopis, pa naj bo bele ali pa črne barve. Kakor bi hrast zatrjeval gozdnemu drevju, da ga ni vetra, ki bi ga mogel omajati...

Dobravčev Peter pa je doslužil vojake. Ni se mu godilo ravno slabo. Očetovi dolarji in materina ljubezen, oboje mu je lajšalo težave, ki so navadno združene z vojaško službo. A je kljub temu vendar le štel denar in nazadnje celo ure, kdaj bo zamenjal vojaško suknjo z obleko navadnih državljanov. Dom je le dom in siromak tisti, ki ne ve kje so njegova domača vrata. Ves svet je sicer njegov, a vendar komaj najde kraj, kamor bi mirno in brez skrbi naslonil svojo glavo.

Prišel je zaželjeni dan.

»Prost!« so mu rekli. »Lahko greš, kamor hočeš in kadar hočeš.« Z veseljem je poslušal to besedo. Njegovi tovariši pa, ki so morali še ostati, so gledali nanj in na druge z nekako nevoljo.

Domov ga je vleklo.

Prve dni mu niso odkazali posebnega dela. Naj se preje privadi doma in nekdanjih domačih navad. Bo pa potem tem raje delal. Kakšna obzirnost! Zato je prve dni prebiral oče-

bi se to občekoristno delo vsaj začelo. Zdaj vsi vemo, da bi se najkoristneje obrnil onl znesek v ta namen, ki ga je država namenila za javna dela. Pričakujemo dejanj!

MEKINJE. Pred kratkim so bila dovršena dela pri izravnavanju takozvanega Cajnarjevega klanca pod Društvenim domom. Dočim je bil prej klanec neenakomerno napet, je sedaj ta nedostatek odpravljen in poleg tega cesta nekoliko razširjena. Vsled tega je bila dosedanja škarpa pod domom prenizka in jo je bilo treba odstraniti ter nadomestiti z novo. Hkrati se je izkazala potreba, da se napravi za dohod v dom stopnišče. Tako je prišlo do lepega betoniranega stopnišča, ki se kaj čedno prilaga pročelju doma. Domači brezposelni so pa pri tem v zgodnji pomladi prišli do zaželjenega dela in zaslužka. Dana je bila v ta namen podpora 9.000 Din; ostali del stroškov bo nosila občina, precej dela pa je bilo izvršenega s kulukom občanov. — Marijina procesija, ki jo imamo tu vsako leto na nedeljo po Vnebohodu, se je to leto vršila ob najlepšem vremenu po silnem nalivu prejšnjih dveh dni. Slavnostni govor je imel g. misijonar Šporn iz Grobelj. Udeležba tudi od strani okolice je bila zelo razveseljiva.

STRANJE. Doživeli smo teden, ki je bil izredno bogat na nepričakovanih dogodkih. V noči 9. maja je začelo goret na Okroglem pri Martincu. Pogorelo je gospodarsko poslopje in v hlevu se je zadušilo devet glav goveje živine in ena svinja. Ogenj je bil najbrže podtaknjen. Hudo delca ne bo lahko izslediti. Tisti, ki hudo delajo tudi z lučjo v roki bolj ljubijo temo nego luč, da pridejo njihova dela težje na dan. — V petek potem, dne 12. maja je plaz pokopal mladega planinca iz Ljublja-

tova pisma. Zanimalo ga je, kakšno je življenje tam daleč. Zanimalo še posebno, ker mu je par vojaških tovarišev slovesno zatrjevalo, da so namenjeni v kratem iti tja čez lužo, v bajno deželo bogastva dolarjev in prostosti. Doma ni itak nič. Delaš in delaš za prazen nič. Tam pa...

Radovedno je Peter odpisal pismo za pismom, domači so mu pa postrežljivo in sproti razlagali, kaj je v tem in kaj je v onem pismu važnega.

Bral je o zaslužku, bral o nezgodah, bral očetovo skrb za dom in za družino bral besedo o novih prijateljih in namerah. Zanimalo ga je pisanje o ameriških hišah, o življenju odtodnih domačinov, o njih navadah, vse, vse.

Še bi bil bral in še, pa je videl, da je pri delu pravtako potreben kakor so potrebni drugi. Zlezal je v delovno obleko in pričel je živeti vsakdanje življenje delavca na kmetiskem domu.

Vsak človek ima prijatelje, ki niso prijatelji. Delajo se sicer prijatelje, sama ljubezen govori iz njih in sama prijaznost jih je; v resnici pa po nepotrebnem sejejo razdor in nezaupljivost med ljudi.

Dobravec je začel dobivati pisma, v katerih so mu dobrotljivi prijatelji, ki pa radi ljubega miru nočejo, da bi prišla njih imena na dan, sporočajo, kako doma žena in otroci gospodarijo z njegovimi žulji. Res je, da so vsaj deloma poravnali dol-

ne, Sandija Wissiak-a, komaj 25 let staraga. Iskali so ga v snegu, kjer so ga našli mrtvega v nedeljo. V ponedeljek so ga pripeljali v Stranje v mrtvašnico, od tu pa v torek zjutraj v Ljubljano, kjer bo pokopan. — V nedeljo se je pri potrebnem nedeljskem delu neki gospodar precej globoko vsekalo v nogo. Zdaj bo moral precej časa počivati preden bo noga dobra.

ST. GOTARD. Farna kronika beleži, da se je tu vršil prvičkrat sv. misijon od 7.—15. maja l. 1887. Starejšim ljudem je še ostalo v živem spominu, da je ob sklepu misijona dne 15. maja umrl tedanji župnik g. Janez Štupar, rodom iz Komende. Drugi misijon se je vršil za časa župnika Janeza Šlakar-ja od 8.—15. decembra l. 1899. Tretji misijon je oskrbel župnik g. Anton Hribar od 12.—20. decembra 1906. Po svetovni vojni se je vršil prvičkrat sv. misijon od 28. oktobra do 4. novembra 1923. Letos se je vršil sv. misijon v dneh od 7.—14. maja. Vodila sta čč. gg. M. Čontala in dr. Žagar. S svojim prijaznim nastopom, s poljudno in prepričevalno besedo sta ljudi tako vnela, da so hodili s takim veseljem k vsem pridigam in v tako obilnem številu kot ni nihče pričakoval. Verniki iz sosednjih župnij posebno iz Čemšenika, Motnika in št. Ožbalta ter špitaliča so bili tudi deležni milosti sv. misijona v naši cerkvi, ko so prisostvovali večino govorom in prejeli sv. zakramente. Zelo slovesno je bilo skupno sv. obhajilo v nedeljo zjutraj, katerega se je udeležila skoro vsa župnija. Sklepno procesijo vodil g. dekan Janko Cegnar ob asistenci 7 duhovnikov. K sklepnim pobožnostmi je prišlo toliko ljudstva od blizu in daleč — nad 1000 ljudi, kot ga najbrže še ni bilo na našem hribu. Bog daj, da bi

Ali si zavarovan — pravilno? pri domačem zavodu?

NAŠA

domača slovenska zavarovalnica je
VZAJEMNA ZAVAROVALNICA

Zavaruje: požar, vlom, nezgode, zakonito jamstveno dolžnost, zvonove, steklo, avtomobile, vodi vse vrste življenjskih zavarovanj in posmrtninsko zavarovanje »Karitas«.

Pojasnila in nasvete daje

Ivan Lazar

orožn. komandir v p., DOMŽALE

bili sadovi sv. misijona zares trajni, kar naj bi se pokazalo v poživiljenju apostolstva mož in fantov in v vestnosti odsekov katoliške akcije.

SV. TROJICA pri Moravčah. Po plačilo k Gospodu Bogu sta odšla Janez Cerar in Marija Lajevec. Oba sta bila v 80 letu svoje življenske poti. — Orjaški kostanj, kakor se nahaja le še v pragozdovih, so podsekali na Konfinu poleg Jelšovca. Za spravilo so ga imeli cel teden dovolj Miha Cerar in delavci. Nemajhne dele kostanjevega debla so speljali v Domžale, kjer ga bodo v tovarni razmleli radi barve - tanina. Na stotine let je moralo rasti to drevo in potem zopet gniti in razpadati,

dokler ga ni spravila marljiva človeška roka v kraj. — Zid pri pokopališču potrebuje podpore, sicer bi se podrl sam. Zidarsko delo je prevzel g. Urbanija. Pesek pa moraja zvoziti sem gori prav od Stare pošte pri Brdu. Je težavno delo to posebno za živino, ko ob tem času še nima zadostne suhe krme. Z delom za vodovod Vrh-Viševke bodo pričeli v tem poletju. Polovico vseh stroškov bo prispevala banovina. Vreme majnikovo je bolj mrzlo ko gorko in zaprečuje hitrejšo rast. — Oseba, ki je skrivaj sv. hostije jemala iz ciborija, se jezi zdaj na cerkvene predstojnike, ko ji zabranjujejo prejetje sv. obhajila, ko pa ga je svojevoljno skrunila na ta način. K tem raznim novicam bi bilo dodati še to, da bo letos na nedeljo 11. junija ob 10. uri večji shod v proslavo presv. Trojice, patrone tukajšnje cerkve.

ŠT. GOTARD

Odlomek iz zgodovine št. Gotardske župnije.

Gotovo je mnogim bralcem Našega L. znana župnija št. Gotard vsaj po imenu. Letos ko obhaja sedanja cerkev 200 letnico svojega obstoja, bodi omenjena na tem mestu ena zgodovinska črtica, ki sicer ni zapisana v kroniki, pač pa se je pri najstarejših župljanih kot ustno izročilo ohranila do današnjih dni.

Zgodba sama je v tesni zvezi z zgodovino št. Gotarske župnije, in da se otme popolni pozabi, naj jo tukaj navedem. Kakor mi jo je pravil en stari oče, ki se je rodil v l. 1804, in je bil vsaj ob zadnji točki te zgodbe, kot odraščujoči mladenič sam priča:

gove, toda kakor sedaj žive ob nje-govih žuljih, pa že presega vse meje. Dobro jedo in pijejo, on pa strada v Ameriki; oblečeni so, kakor bi bili grofovski, on se pa raztrgan in raz-capan puli za dolarje sam po rudnikih; hišo so predelali in popravili, da je kakor graščina, on pa siromak, spi tam v tujini pod tujo streho. Naj že vendar pride nazaj, da bo napravil red in da bo konec zapravljanja, zakaj če bo on še dalje časa garal in stradal sa svoje ljudi, potem mora biti vsega konec.

Dobravec je premišljeval to prijateljsko ljubezen, pa se ni mogel prav odločiti, kaj bi storil. Ali naj naenkrat preneha s pošiljanjem in poka-že, da domačim ne zaupa? Ali naj pošilja domači hranilnici in posojilnici kar naravnost? Ali naj nalaga denar v Ameriki?

Prijatelj Frank mu je priskočil na pomoč.

»Saj imaš brata v Dolincah. Nje-mu piši. Brat brata ne bo vodil za nos.«

Res mu je pisal

Brat ga je pomiril. Nič ni res, kar mu pišejo prikriti prijatelji. Doma dobro gospodarijo z njegovim denar-jem in če se bo vrnil, bo lahko svo-jih žuljev vesel. Njegov trud je dob-ro naložen in še pozni rodovi bodo peli hvalo Dobravčevemu Janezu in njegovim domačim.

Pa so spet začeli vrtati skrivači. Oni dobro vedo, da jim ne zaupa, čeprav mu samo oni sporočajo resnico. Slišali so, da je pisal svojemu bratu v Dolinici in znano jim je, kako mu je brat odgovoril. Seveda mu je tako odgovoril, ker so ga Dobravčevi pomazali. Za denar pa je tudi brat pripravljen, bratu poročati neresnico. Naj torej on, Dobravec, mož, kakršnih je malo na svetu, — kakšna pohvala! — ne zaupa nikomur, tudi svojemu bratu ne. Le njim naj verjame. Če pa noče, naj pride nepričakovano domov, pa bo videl, kje in kaj je resnica.

Frank je opazil: Dobravec hodi spet potr in zamišljen na delo in z dela. Spet ga nekaj grize, mori in peče. Poskušal je izdrezati iz njega, ni šlo prav gladko.

»Pusti me!« mu je rezko odgovarjal.

»Vprašati te vendar smem.«

»Lahko, če hočeš.«

»Kakor vidim, dobivaš spet slabe novice iz starega kraja.«

»Raje reci iz doma.«

»No pa iz doma. Kaj ti pa ni prav?«

»Pusti me! Vsi ste zoper mene. Ti in brat in domači. Vsi bi radi živel za moje žulje. Pa ne boste.«

»Johan! Kako pa govoriš!«

»Pusti me! Sam vem kako.«

»Imej no pamet!«

»Saj jo imam. Ampak vi drugi bi radi videli, da bi je ne imel!«

»Johan! Takega te še nisem videl.«

»Tudi jaz nisem vedel, da si ti tak.«

Ljubezen med prijateljema se je začela krhati. Če bi bil jaz sedajle kakor rimski govornik Ciceron, bi zapisal: »Ni ga prijateljstva, razen med dobrimi ljudmi,« in če bi bil kakor gospod Janez tam v tisti župniji, kjer je doma Dobravec, bi bil začel svoj nedeljski govor z besedo: »Kjer ni vere, tam se vse ruši, vse se podira. Kjer ni vere, ni medsebojnega zaupanja, ne medsebojne ljubezni, tam ni prijateljstva; tam je samo groblja, sama razvalina, sama podrtija.«

Ker pa nisem ne prvo in ne drugo, naj pa molče nadaljujem.

Dobravec je postal mrk, črnogled, sam vase pogreznjen, nezaupljiv.

Sam pri sebi je delal načrte. Delo pri rudniku nerad pusti. Ne radi dela, ampak radi zaslužka. Domov bi pa tudi rad šel. Pa ne za vedno ampak samo toliko, da bi videl kako doma gospodarijo. Potem pa gorje tistemu, kdor ga slepi. Obračunal bo z njim, kakor do sedaj še ni z nobenim. Z domačimi bo pač lahko obračunal. Kaj pa prijatelji? Saj jih niti ne pozna. Le zakaj se skrivajo in se nočejo podpisati! Če delajo to res samo radi ljubeza miru, potem bi jim še odpu-stil. Ali če ga varajo in bo radi svojih pustil delo in zaslužek? Tristo če bi jih dobil!

(Se nadaljuje.)

Pred več kot stoletje je živel v graščini blizu Kamnika bogat in pobožen baron, pri nas znan pod imenom: »Kriški baron«. Ta je imel bogate gozdove v gorskem višavju, ki se raztezajo med župnijami: Češnice, Blagovica, Tuhinj, in špitalič. Konec gozda je segal tik pred vas Trojane. Ker je bila graščinska oblast v oni dobi skoraj brezmejnna, je ta graščak hodil na lov preko svojega ozemlja do vasi št. Gotard, in mimo nje.

Neko leto pride »Kriški baron« v bližino naše farne cerkve s številnim spremstvom drugih graščakov in hlapcev na lov. Na severni strani št. gotardskega hriba, kjer so bili takrat še temni gozdovi in doli ob potoku »Bolske«, razpostavi gonjače in pse, z naročilom, naj ob glasu roga prično s pogonom divjačine; sam pa se z nekaterimi sovrstniki postavi na prilazu hriba, blizu sedanje župne cerkve, pripravljeni s potrebnim strelnim orožjem tedanjega časa, t. j. puško na kresilo. Gonja v nižini se prične, puške graščakov se oglašajo ena za drugo. Naposled priteče orjaški zajec tudi mimo Kriškega. Starinsko orožje mu ni hotelo takoj vžgati smodnika na »pršniku«, že je v strahu, da mu zajec uteče mimo cerkve preko hriba na hrastniške njive. V tem hipu se spomni na patrona št. Gotarda, in kakor v globoki veri nanj, skoraj nehote v naglici zakliče značilne besede (ki so še dandanes ohranjene med farani — Gotardo vardo! (Bil je menda italijanske narodnosti, kar bi značilo po razlagi tolmačev »Gotard pomagaj!«) Tisti hip zajec res obstoji, kot zadržan, kar pomore, da ga Kriški tudi ustrelji. Dogodek barona

tako prevzame, da obljubi cerkvi št. Gotarda darovati polovico svojega gozda v šipku (v zemljevidu pod imenom špilke), kar je pozneje tudi v resnici izvršil. Z darilno listino je bil pripisan del kriškega šipka k tukajšnji cerkvi v popolno last.

V slučaju potrebe se je za cerkev lahko sekal iz teh gozdov les, bodisi za popravo, ali drva, kakor tudi za prodajo.

Pripomniti je, da takrat št. Gotard ni bil samostojna župnija, ampak podružnica Čemšenika. Darilna listina se je takrat hranila v Čemšeniku. Ker je pa župnišče v Čemšeniku l. 1815 pogorelo, so pogorele tudi vse dotakratne knjige in drugi zapiski, med temi tudi darilna listina kriškega barona.

Nekaj let nato so bili posestniki iz vasi Hrastnik od cerkvenega vodstva naprošeni, da gredo mimo Trojan v cerkvene gozdove po les. Vračajoče se Hrastničane napadejo Trojanci in jim vzamejo vozove. Pri tem nastane buren pretep in naposled Trojanci dobe zmago ter prepovejo vsak nadaljni dostop v dosedanjo cerkveno posest.

Ker cerkev ni imela nikakih dokazov, je ostala po šegi tistega časa lastnina oemu, ki je bil močnejši. Vozove takratnega tipa »križavce« so nekateri hranili. En tak je bil še pred nekaj desetletji videti v podstrešju neke tukajšnje kmetске hiše. Tako je sicer bilo mnogim posestnikom pomagano s prilastitvijo bogatih gozdnih parcel: cerkev pa mora danes biti zadovoljna s skromnimi prispevki, ki jih darežljivi župljani ob raznih prilikah darujejo, v kolikor je pač potrebno in kolikor zmorejo.

F. K.

Vsak človek ima po naravi pravice in tudi dolžnosti, ki veljajo tudi v državi. Če država tega ne bi priznala, ne bi bila v stanju izvršiti svoje naloge, ki je, skrbeti za dobrobit državljanov. Kdor bi tajil te naravne pravice in dolžnosti človekove, moral bi jih tajiti dosledno tudi za državo. Država, ki se ne ozira na ta državni zakon, ki je enako obvezen za državo kot za posameznega državljan, bi zavrgla tudi temelj zakonov in uredb ter bi bila vedno v nevarnosti razsula. Če hoče država ščititi red, se ji lahko primeri, da preveč okrne svobodo po izjemnih zakonih; če hoče varovati svobodo nekaterih, se ji zgodi lahko obratno, da trpi škodo red in mirno življenje drugih. Zato pa je država dolžna v prvi vrsti ščititi vero in pravičnost.

Človek in družina sta bila prej kot država, zato so pa tudi pravice človeka in družine starejše kot države. Ko družina ni mogla več izvršiti svojih dolžnosti, so se družine združile v rodove, države. Tako je država postala nekako razširjena družina, ki je prevzela deloma one pravice in dolžnosti družine, ki jih ta ni mogla sama več izvrševati. Država je bila prisiljena, da napravi zakone, po katerih vrši svojo dvojno nalogo: Priznati, varovati in pospeševati mora naravne zakone bodisi glede npravnosti kakor tudi glede prava samega, obenem pa varovati in pospeševati blagor državljanov. Gotovo je, da država mora skrbeti za svojo blaginjo, ki čim več državljanov napravi srečne. Navadno pristevalom k nalogam države skrb za red in mir, kar vrši s tem, da vsakemu zajamči njegove pravice, krivične, ki kršijo pravico svojega državljanca, pa kaznuje.

Pomagati mora država svojim članom tudi dejansko. So zadeve, katerih posameznik ne more doseči, more jih pa država. To stori z davki državljanov in zato mora varovati načelo pravičnosti pri razdelitvi bremen in ugodnosti. Ne sme poznati državljanov prve in druge vrste, ker bi s tem rušila svoj temelj, ki je pravičnost.

Država je tudi dolžna posegati v gospodarsko življenje svojih državljanov. Predvsem pride v poštev pravica dela, pravica lastnine in pravno področje gospodarskih stanov. V sedanjih družabnih razmerah mora država posegati tudi v lastninsko pravico in jo pravično razširiti ali omejiti. Ako se državi posreči pravkar omenjena tri področja tako urediti, da vsaj nasprotovala ne bi krščanskim načelom, bi država v glavnem vršila svojo nalogo in bi bil s temi rešen tudi večji del socialnega vprašanja. Težko bi se potem pripetilo, da bi bil kdo ogoljufan za svoje plačilo, oškodovan v svoji lastnini ali osamljen in brez podpore pri svojem gospodarju. Res je, da ni namen države, da bi koga država sama osrečila, vendar je pa njena naloga, da skrbi, da ima vsak njen član priložnost častno se osrečiti, kar potrebuje za svoje telesno in duševno življenje in izpopolnjevanje. To bo pa šele takrat, ko bo država vršila svojo nalogo po navodilih velikega papeža Leona XIII.

x.

Država pri rešitvi delavskega vprašanja

(Po okrožnici Leona XIII. Nadaljevanje.)

48. »Vendar pa ne more biti dvoma, da se naj v navedeni zadevi poiščejo tudi pomočki, ki so v oblasti ljudi. Potrebno je, da prav vsi, katerih se zadeva tiče, streme za istim ciljem in sorazmerno za istega delajo. V tem je neka sličnost s previdnostjo, ki vodi svet. Skoro vedno namreč vidimo, da uspehi stvari, ki so od kakih vzrokov odvisni, prihajajo od njih vseh sodelovanja.«

49. »Vsekakor je dobro preiskati, kolik del odpomoči je pričakovati od države.«

50. »Pod državno oblastjo na tem mestu ne razumemo ono, kakršno ima en ali drug narod, ampak tisto, ki jo v skladu z naravo zahteva tudi prava pamet in jo odobravajo nauki božje modrosti, ki smo jih mi sami posebej razložili v okrožnici o krščanski uredbi držav. Oni torej, ki državo vodijo, se morajo vobče in splošno prizadevati, z vsem ustrojem zakonov in uredb, tako namreč, da povzročijo, da iz same ureditve in uprave države samo od sebe izvete blagostanje splošnih zasebnikov. To je namreč naloga državne modrosti in bistvena dolžnost tistih, ki vladajo. Zdad pa so pred-

vsem te stvari, ki države napravijo srečne, pošteno življenje, prav urejene družine, varstvo vere in pravičnosti, zmerno nalaganje javnih bremen in njih pravično razdelitev, porast obrti in trgovine, cvetoče poljedelstvo in če je še kaj drugega te vrste. Ščim večjo marljivostjo se bo to pospeševalo, tolikanj bolje in srečneje bodo živeli državljanji.«

Iz zgoraj navedenih stavkov Leona XIII. moremo sklepati na njegovo dalekovidnost, kako pravilna zdravila je nasvetoval še pred 42 leti človečanstvu, ako hoče srečno in zadovoljno živeti na zemlji. Žal, da je Očetov klic našel gluha ušesa ne samo posameznikov, ampak celih držav. Pokoro pa dela sedanji rod za grehe svojih prednikov. Kako dolgo?

Iz zgoraj napisanih stavkov velikega papeža Leona XIII. je razvidno, da je država naravna naprava. Človek je po svoji naravi družabno bitje. Le v družbi in po družbi se more prav razvijati in izpolnjevati: telesno in duševno, umsko, naravno in versko. Zato se moramo držati načela, da je država zaradi človeka, ne pa človek radi države.

Vozni red na kamniški železnici.

Št. 1	Št. 2							odh.	Ljubljana gl. kol. prih.	Št. 2							Št. 3	Št. 1
5.50	6.07	8.52	11.35	13.43	16.12	18.30			7.05	8.12	10.53	13.25	15.36	18.15	20.35	21.51		
5.54	6.10	8.55	11.38	13.46	16.15	18.34			7.01	8.09	10.50	13.22	15.33	18.12	20.31	21.47		
6.02	6.17	9.02	11.45	13.53	16.22	18.42			6.53	8.01	10.42	13.14	15.25	18.04	20.23	21.39		
6.05	6.20	9.05	11.48	13.50	16.25	18.45			6.50	7.58	10.39	13.11	15.22	18.01	20.20	21.36		
6.15	6.28	9.13	11.56	14.04	16.33	18.55			6.41	7.50	10.31	13.03	15.14	17.53	20.11	21.27		
6.20	6.36	9.18	12.01	14.09	16.38	19.00			6.37	7.46	10.27	12.59	15.10	17.49	20.06	21.22		
6.31	6.43	9.25	12.07	14.15	16.44	19.07			6.30	7.40	10.21	12.53	15.04	17.41	20.00	21.16		
6.35	6.47	9.29	12.11	14.19	16.48	19.11			6.26	7.37	10.18	12.50	15.01	17.37	19.56	21.12		
6.45	6.56	9.38	12.20	14.28	16.57	19.21			6.17	7.29	10.10	12.42	14.53	17.29	19.47	21.03		
6.48	6.59	9.41	12.23	14.31	17.00	19.24			6.13	7.25	10.06	12.39	14.50	17.25	19.43	20.59		

Vlak št. 1 in št. 3 vozita samo ob nedeljah in praznikih. Vlak št. 2 vozi samo ob delavnikih.

Skrbimo za zdravje!

Cepljenje proti davici je izvedel Higijenski zavod v občinah Dobrunje, Moste in D. M. v Polju. Imuniziranih je bilo 3000 otrok z Ramonovim anatoksinom. Vedno se znova vračamo k problemu zatiranja davice, ker je ena najopasnejših bolezn otroške dobe z veliko umrljivostjo in vedno večjim razmahom širjenja. Nekatera deca z manj odpornim organizmom (pred vsem doraščajoča deca) je imela po cepljenju reakcije v obliki začečnosti roke v okolici mesta cepljenja in tu in tam povečano temperaturo. Toda strah nekaterih staršev pred posledicami cepljenja je ostal neutemeljen. Popolna zaščita imuniziranih proti davici nastopi v teku dveh mesecev po tretjem cepljenju, tako da nimamo pričakovati od spomladi dalje v teh krajih novih primerov davice, v kolikor so bili starši pametni in so pripeljali deco k cepljenju. — Uspeh imunizacije proti davici z Ramonovim anatoksinom je bil v raznih državah tako velik, da namerava uvesti Čehoslovaška obvezno cepljenje vseh otrok s tem cepivom. Cepivo se dobiva iz vzročnikov (bacilov) davice, katerih izločila — strupi — se napravijo povsem neškodljivi s segrevanjem in dodatkom razkuževalnih sredstev, toda obdrže kljub temu sposobnost, da, če pridejo v človeško kri in telesne celice, prisilijo organizem k stvarjanju protistrupov zoper davico. Ti protistrupi varujejo človeka pred boleznijo, četudi se naselijo vzročniki bolezni v telesu. Vendar je pa zaščiten človek le proti oni bolezni, zoper katero je cepljen.

Preskrbite sebe in svoje domače! Zavarujte se pri »KARITAS«, ki je popolnoma varno in pošteno zavarovanje. Jamstva je Din 42 milijonov. Glede pojasnil in pristopa se obrnite na župne urade in na zastopnike gg. Peterlin Lovro, Šmarca 1., Žan- kar Andrej, Domžale Ljubljanska c. 15., Turnšek Franjo, Stranje.

VELIKA IZBIRA

kamgarnov, ševjotov, štofov, blaga za ženske obleke in perila, svile in svilenih rut v novih vzorcih, galanterije in drugega

po zmerni ceni pri Jos. Senica, Domžale

podružnica Moste pri Komendi

prav tam ugodno kupite stalno sveže specerijsko blago, steklo in porcelan, železo in železnino vseh vrst, cement in drugo.

OTROŠKI KOTIČEK

PIŠE STRIČEK MATIČEK

PRVOOBHAJANECM

Jezus hoče v srce priti, trdno z nami se skleniti; bodimo nedolžni mi, kakor ljubi angelci! Jezus bo srce nam vodil, in bo vedno z nami hodil, če nedolžni bomo mi, kakor ljubi angelci!

Jezus v srcu bo prebival, luč nebeško v njem razlival, veselimo se ga vsi, kakor ljubi angelci! Jezus bo srce nam vodil, in bo vedno z nami hodil, če nedolžni bomo mi, kakor ljubi angelci.

Jezus naše je veselje. Jezus naše srčne želje. O zares smo srečni mi, kakor ljubi angelci! Jezus bo srce nam vodil in bo vedno z nami hodil, če nedolžni bomo mi, kakor ljubi angelci.

JUTRO PRVEGA SV. OBHAJILA

O, zlati dan, najlepši dan življenja, iz duše dna pozdravljen tisočkrat! Ti srečni cilj si vsega hrepenenja, ti zame si nebeško lep, bogat.

O, danes Jezus me poseti, živ tabernakelj moje bo srce, Bog bo pri meni kot v monštranci sveti, in čudom zrlo bo nebo na me.

Nagnite zdaj nebesa se visoka, pošljite angelov nizdol za me, da spremijo presrečnega otroka, ki prvič k obhajilni mizi gre.

In ti, Marija, moja sladka Mati, pripravi dušo, da bo lep oltar; ti prosí, da bo v milosti bogati ostal pri meni Jezus vsekdar!

PRVOOBHAJANECM

Mnogi stričkovi mali prijatelji in prijateljice pojdete ta mesec junij prvokrat k svetemu obhajilu. Glejte, ne kak pozemeljski kralj, temveč Kralj vseh kraljev, vse-mogočni Bog, ki je nebo in zemlja njegova lastnina, vam je naznanil po vaših starših in katehetih, da pride k Vam in da hoče prebivati v vaših mladih srcih, vas obdarovati z nebeškimi darovi, in če ostanete stanovitni v dobrem, Vas po smrti sprejeti k sebi v sveta nebasa. »Kdor je moje meso in pije mojo kri« — tako se glasi njegova obljuba — »ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.«

O srečni otrok, ko pričakuješ tako dobrega, tako mogočnega, tako bogatega in slavnega Kralja, ki te hoče osrečiti za čas in večnost. Ali se ne boš veselil? Ali ne boš opustil vsega, kar bi žalilo tvojega najboljšega prijatelja? Ali si ne boš vedno na vso moč prizadeval za vse, kar on želi od tebe?

Oj, otrok moj, bodi prepričan, da je dan tvojega prvega sv. obhajila najmenitnejši, najsrečnejši in najveselejši dan tvoje otroške dobe! Zato so se svetniki in vsi dobri ljudje precej v prvi mladosti, kakor hitro so prišli do spoznanja, začeli veseliti tega dneva in se tudi skrbno pripravljati nanj. Kakor na prelepo svetlo zvezdo so hrepenéče obračali svoje nedolžne oči tja na tisto veselo jutro, ki jih bode prvokrat združilo z Jezusom!

STRICKOVA POŠTA

Zadnje dolgo pismo v koticu je pomagalo! Striček se je poboljšal! Otroci so se poboljšali! Striček je odprl zopet poštni predal in prišlo je do 50 pisem in kart, tako da striček vsem ne bi mogel odgovoriti, četudi bi skopl in trdosrčni gospod urednik prepuštil otroškemu koticu polovico vseh strani Našega lista. Nekateri pa vendar dobijo odgovor:

Hribar Stanko, Zlatopolje. »Veš striček, če bi Ti slišal, kako na Zlatempolju pri šmarnicah vsi skupaj, stari in mladi, lepo pojemo, bi kar strmeli. Zato Te vabimo, da nas prideš poslušat! Verjamem, verjamem da jo znate vrezati in zapeti. Če na zlatem polju nebi peli, kje bi pa potem sploh še! Striček je že bil pri vas in bo še prišel. Takrat bova pa midva skupaj eno vrezala! Eden naprej, drugi pa počes!

Marica Rode, Rodica. V pismu na strička si poslala dva lista. Na enem se podpisuje Marica Rode iz Rodice, na drugem pa Marica Adamova. Ali je to ena Marica, ali sta pa dve? Pa na novo mašo pojdeš letos. Ali že znaš tisto pesem: Novomašnik bod pozdravljen! Dobro se jo nauči! Še za strička naprosi eno podobico od g. novomašnika.

Šolski otroci iz St. Gotharda. Striček je zvedel, da tudi pri vas radi berete Naš list. Samo stričkovih ugank mi ne rešujete. Ali ne marate njegovih lepih nagrad? Striček je zvedel, da imate pri vas prav mnogo češenj in da so letos zelo cvetele. Ko dozo-

rijo, sporočite stričku, da jih pride zobat. Brvar Pepca mu jih bo gotovo data za en koš! Gabrovšek Ivanka bo prišla stričku do Trojan naproti. Kos Ivanka in Kraj Marija pa bosta pot kazali, da bo striček našel tja gor na Lahovo domačijo, kjer je Pepca doma. Ivanka, Zinka in Pavla Kreca bodo tam ob glavni cesti avtobus ustavile, da se bo striček lahko nazaj peljal. Kaj ne, da bo tako!? Sedaj pa uganite od kod vas striček tako dobro pozna. Pozdravite vašo gospodično učiteljico!

Valter Gajšek, Celje. »Moja mamica pravi, da sem že prevelik za otroški kotichek. Za god sem dobil nekaj denarja, od katerega Ti pošiljam 10 Din za pogančke. Kedar imam pa god, naj striček sam ugame!« Nič nisi prevelik za kotichek! Saj je znano tebi in tvoji mamici, da je rekel Jezus zelo velikim ljudem: »Ako ne postanete mali kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.«

Jako lepo je, da si del svojega godovnega darila namenil za pogančke. Da boš spoznal, kako je striček brihten, Ti pove, da si imel svoj god dne 8. aprila. Kaj ne da!? Za nagrado, da je striček tvojo uganko rešil, mu boš pa poslal še enega »kovača« za pogančke! Pozdrav Tebi in mamici.

Vinko in Lojzek Lavrine, Peče. »Midva sva Vam zadnjic tudi pisala, pa naju niste nič zapisali. Kako to? Saj sva tudi midva pridna. Tudi rada bereva Naš list, posebno otroški kotichek. Za misijone pa tudi dava vsak mesec po dva dinarja. Ni veliko, pa gospod župnik so nam v šoli rekli, da je mali dinarček tudi nekaj vreden. In midva tudi Vas pozna.« Če je vse to res, kar pišeta, potem mora striček vaju samo pohvaliti, sebe pa pošteno po lenih prstih potolči, da Vama še ni pisal. Vajini dinarčki za pogančke mnogo zaležejo. Ali se še spominjate, kaj je striček v zadnjem koticčku o zbirki za pogančke pisal. Le še enkrat preberita!

Pavla Mušič, Mengeš. »Od kar Ti nisem pisala, mi je že umrla moja draga mamica. Ali se še spominjaš, da si enkrat obljubil, da jo boš prišel obiskat. Kje si pa bil, kaj? Moja mama Te je pričakovala.« K tako veliki izgubi drage mamice Ti striček izreka svoje sožalje. Zakaj pa nisi že poprej sporočila o smrti svoje mamice. Striček vsak dan moli pri sv. maši tudi za tvojo mamo, ker se pri sv. maši spominja vseh rajnih na mengeškemu pokopališču, kjer ima tudi striček pokopane mnoge prav dobre znanke in znanke. Za tebe velja tista pesmica, ki jo je striček nekoč napisal v koticčku z naslovom: Otrok na grobu mamice. Poišči jo v prvem letniku Našega lista. Striček bo svojo zamudo, da ni obiskal tvoje mamice, popravil s tem, da bo sedaj še bolj zanjo molil.

Nada Zupan, Čemšenik. Striček je zvedel, da znaš ti prav dobro zemljepis. Go-

tovo boš imela v spričevalu petico. Zato pa sporoči stričku, kako se imenuje tisti kraj v Dravski banovini, kjer si Ti strička Maticka videla!

UGANKE

I.

Srebrna, srebrna košarica,
v njej zlata, prezlata zarica;
Na glavo zadela jo deklica,
Poljančeva Marjetica.

II.

Biserne brez kril čebele
snoči stiha priletele,
noč na travi prenočile,
davi v soncu se poskrile.

Ugankarji.

Spet so se oglasili ugankarji! Pa še v precejšnjem številu so prišli in prinesli svoje rešitve. Vseh pravih rešitev je bilo 34. Gospod Žreb je bil naklonjen sledečim trem in jim prisodil nagrado: Marica Rode, Rodica; Julka Beden, Vir; Pavla Mušič, Mengeš. Vsaka dobi zavitek podobic.

Rešitev se glasi: Že siavčki žvrgolijo, se maj vesel budi!

Pravilno so uganili: Lovrenc Skrabar, Ovca Valerija, Milan Likar, Ernest Oberwalder in Tomič Pavla, vsi iz Domžal; Habjan Vinko, Ivan in Marija Beden, Mišelca Stupica, Jelica in Minka Rihtar, Ivanka Vojska, Lonica in Jožica Jeraj vsi iz Doba; Ivan Šušteršič, Anica Mlakar in

Jakec Grčar iz Rov; Katrcia Letnar, Homec; Marija Remič, Križ; Janez Pregled, Tunjce; Slavica Erjavšek, Stahovica; Vinko in Lojzek Lavrine, Peče; Hribar Stanko in Burja Anica, Zlatopolje; Robelj Alojzij, Češnjice; Ivanka, Francka in Ančka Kopač, Prikrsnica; Gorjup Tončka, Podoreh; Valter Gajšek, Celje.

Tri želje

vsakega nakupovalca so:

1. trpežno, 2. lepo,
3. poceni blago.

Naši izdelki temu popolnoma ustrezajo. Pojdite in se prepričajte, da dobite: lep modern ženski pulover za Din 55.—, kakor tudi modern moški brezrokavni pulover za Din 65.—. Otroške čepice po Din 8.—, damske po Din 12.—.

Vse to dobite le pri

CILKI ZAJC, Groblje
(Društveni dom) p. Domžale.

Pri nakupu blaga za obleke

se Vam izplača vožnja v Ljubljano,

ako pri tvrdki R. Miklauc nakupite blaga za Vas in za Vašo družino, kjer imate veliko izbiro modnih kamgarnov in sukna za moške, finega svilenega, volnenega in perilnega blaga za ženske obleke in plašče ter blaga za osebno in posteljno perilo po priznanih nizkih cenah.

R. MIKLAUC
»PRI ŠKOFU«
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred škofijo

Tvrdka obstoja že preko 60 let.

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

reg. zadruga z neom. zavezo — v lastni hiši Šutna 22 (blizu postaje)

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodneje.

Vloge, vložene v gotovini po 1. juliju 1932, izplačuje na zahtevo vsak čas in v polnem znesku.